

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การศึกษากการประเมินมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานโดยใช้ตัวชี้วัดการเพิ่มผลผลิตเชิงมูลค่าเพิ่มจากงบการเงินของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ในช่วงระหว่างปี 2548-2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานด้านมูลค่าเพิ่ม การจัดสรรมูลค่าเพิ่ม การบริหารค่าใช้จ่าย ประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ และความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้ทฤษฎีตัวชี้วัดการเพิ่มมูลค่าผลผลิตของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ วิธีการศึกษาใช้การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานผู้สอบบัญชี และงบการเงินปี 2548-2550 ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 18 ราย จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า รวมถึงรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ เอกสารวิชาการ วารสาร แหล่งข้อมูลออนไลน์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนการศึกษาเริ่มจากการรวบรวมและศึกษาข้อมูลจากรายงานผู้สอบบัญชี งบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงินของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จำนวน 18 บริษัท ซึ่งพบว่าบริษัทที่มีงบการเงินที่มีข้อมูลเพียงพอต่อการวิเคราะห์มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 72 ของจำนวนประชากร แล้วแบ่งกลุ่มตามรายได้หลักจากการประกอบกิจการเพื่อประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน โดยแบ่งเป็นบริษัทขนาดเล็กมีรายได้ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาทต่อปี จำนวน 4 ราย บริษัทขนาดกลางมีรายได้ระหว่าง 1,000 – 5,000 ล้านบาทต่อปี จำนวน 5 ราย และบริษัทขนาดใหญ่มีรายได้ตั้งแต่ 5,000 ล้านบาทขึ้นไปต่อปี มีจำนวน 4 ราย จากนั้นทำการคำนวณหาตัวชี้วัดการเพิ่มผลผลิตเชิงมูลค่าเพิ่มของแต่ละบริษัท และนำมาหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของแต่ละกลุ่ม แล้วจึงเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระหว่างกลุ่มบริษัทขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ สุดท้ายคือการเปรียบเทียบวิเคราะห์ผลการดำเนินงานกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ปี 2549 จากการสำรวจของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษากการประเมินมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานโดยใช้ตัวชี้วัดการเพิ่มผลผลิตเชิงมูลค่าเพิ่มจากงบการเงินของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์มูลค่าเพิ่มการดำเนินงานแยกตามขนาดกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เปรียบเทียบในช่วงปี 2548-2550

สรุปผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ภาคเหนือได้ดังนี้

1. กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

ผลิตภาพรวมของกลุ่มบริษัทขนาดเล็กมีแนวโน้มลดลง ความสามารถโดยรวมในการบริหารแรงงานและการบริหารสินทรัพย์ดำเนินงานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มมีประสิทธิภาพลดลง ส่วนด้านมูลค่าเพิ่มจากยอดขายอยู่ระดับค่อนข้างคงที่

การจัดสรรมูลค่าในกิจการไปยังส่วนต่างๆ มีการจัดสรรให้แก่พนักงานมากที่สุดและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การจัดสรรสู่ส่วนทุนหรือกำไรมีแนวโน้มลดลง ภาระดอกเบี้ยจ่ายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น การจ่ายภาษีและการจ่ายเงินปันผลมีแนวโน้มลดลง

อัตราส่วนต้นทุนรวมมีแนวโน้มสูงขึ้น เกิดจากต้นทุนสินค้าขายที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารต่อยอดขายมีค่าค่อนข้างคงที่ตลอดช่วงปีที่ทำการศึกษา ค่าตอบแทนแรงงานและค่าแรงงานต่อยอดขายมีแนวโน้มสูงขึ้น กิจการมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเพิ่มเติมมากขึ้นในขณะที่มียอดขายลดน้อยลง

ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ดำเนินงานมีแนวโน้มลดลง ทั้งประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ถาวรและสินทรัพย์หมุนเวียน มีการจัดหาสินทรัพย์ดำเนินงานจากส่วนของเจ้าของลดน้อยลง หรือกล่าวได้ว่าการจัดหาสินทรัพย์โดยการกู้ยืมจากเจ้าหนี้เพิ่มขึ้น ระยะเวลาในการจัดเก็บหนี้จากลูกหนี้สั้นและระยะเวลาจ่ายชำระหนี้ที่มีแนวโน้มสั้นลงเช่นกัน แสดงถึงประสิทธิภาพที่ลดลงในการจ่ายชำระหนี้ แต่โดยภาพรวมแล้วอุตสาหกรรมนี้มีระยะเวลารับและจ่ายชำระหนี้ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสินค้าคงคลังดีขึ้นเล็กน้อย

ความสามารถในการทำกำไรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง และผลตอบแทนที่ส่วนของเจ้าของได้รับจากการลงทุนในกิจการมีแนวโน้มลดลง ความเข้มข้นของสินทรัพย์ถาวร หรือสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรต่อสินทรัพย์ดำเนินงานของกิจการมีระดับคงเดิม

เมื่อพิจารณาภาพรวมจะเห็นได้ว่า กลุ่มบริษัทขนาดเล็กของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานลดลง เนื่องจากการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพลดลง ต้นทุนค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงมากขึ้น และมีความสามารถในการทำกำไรลดลง กล่าวได้ว่ากลุ่มบริษัทขนาดเล็กมีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ

2. กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

ผลิตภาพรวมของกลุ่มบริษัทขนาดกลางมีประสิทธิภาพสูงขึ้น จากปี 2549 และอัตราส่วนมูลค่าเพิ่มต่อยอดขายเพิ่มขึ้นจากปี 2549 แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าในปี 2548 การบริหารแรงงาน

การจัดสรรมูลค่าในกิจการไปยังส่วนต่างๆ มีการจัดสรรให้แก่พนักงานมากที่สุดและ การจัดสรรมูลค่าเพิ่มผู้ถือหุ้นหรือกำไรของกิจการต่อมูลค่าเพิ่มมีค่าติดลบ เนื่องจากกิจการมีรายได้หลักไม่เพียงพอต่อดัชนีรวมซึ่งประกอบด้วยดัชนีสินค้าขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ภาระดอกเบี้ยจ่ายมีค่าลดลง การจ่ายภาษีมีมูลค่าลดลงเนื่องจากบางกิจการได้รับสิทธิประโยชน์ด้าน ภาษีจากการส่งเสริมการลงทุนและบางกิจการประสบผลขาดทุน และการจัดสรรมูลค่าเพิ่มในรูป ของเงินปันผลจ่ายให้กับผู้ถือหุ้นในปี 2549 ลดลงจากปี 2548 นอกจากนี้ในปี 2550 การจ่ายเงินปัน ผลมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นมากเนื่องจากมีกิจการแห่งหนึ่งจ่ายเงินปันผลจากกำไรสะสมที่ยกมาต้นงวด

อัตราส่วนดัชนีรวมต่อยอดขายปี 2550 ลดลง เมื่อเทียบกับปี 2549 เนื่องจากความพยายาม ปรับปรุงภาวะขาดทุนจากการดำเนินงาน โดยการลดต้นทุนสินค้าขาย ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการขาย และบริหารต่อยอดขายมีค่าค่อนข้างคงที่ ด้านค่าตอบแทนแรงงานแก่พนักงานและค่าใช้จ่าย พนักงานต่อยอดขายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังคงมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เพิ่มเติมมากขึ้นในขณะที่มียอดขายลดน้อยลง

ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ต่างๆ เพื่อสร้างรายได้ให้กิจการมีแนวโน้มลดลง เป็นผลจากประสิทธิภาพที่ลดลงทั้งการบริหารสินทรัพย์ถาวรและสินทรัพย์หมุนเวียน การจัดหา สินทรัพย์ดำเนินงานเป็นการกู้ยืมจากเจ้าหนี้มากกว่าจากส่วนของเจ้าของ ส่วนระยะเวลาชำระ หนี้และจ่ายชำระหนี้ใช้ระยะเวลาใกล้เคียงกัน การบริหารสินค้าคงคลังโดยรวมมีประสิทธิภาพ ลดลงจากปี 2549 เนื่องจากระยะหมุนเวียนวัตถุดิบใช้เวลาเพิ่มขึ้น

ความสามารถในการทำกำไร ปี 2550 กลุ่มบริษัทขนาดกลางได้ปรับปรุงการดำเนินงานดี ขึ้นกว่าในปี 2549 แต่ยังไม่สามารถสร้างผลกำไรจากการประกอบกิจการได้ ผลการประกอบกิจการ ในปี 2549 และ 2550 อยู่ในระดับที่มีความเสี่ยง คือ เป็นผลขาดทุน เนื่องจากรายได้หลักของกิจการ ไม่เพียงพอต่อดัชนีรวมและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น กิจการไม่สามารถสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนใน สินทรัพย์ที่ใช้ดำเนินงานและผลตอบแทนแก่ส่วนของเจ้าของได้ การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรใช้ แหล่งเงินทุนจากส่วนของเจ้าของเพิ่มมากขึ้น

เมื่อพิจารณาภาพรวมโดยพิจารณาจากปี 2548 เป็นปีฐาน จะเห็นได้ว่า ในปี 2550 กลุ่ม บริษัทขนาดกลางของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีมูลค่าเพิ่มจาก การดำเนินงานลดลง เนื่องจาก รายได้หลักมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง และยอดขายที่เกิดขึ้นไม่ สามารถก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่กิจการได้ ในขณะที่ต้นทุนและค่าใช้จ่ายยังคงมีอัตราส่วนสูง กิจการ

3. กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

ผลิตภาพรวม ปี 2550 มีค่าลดลงจากปี 2549 แต่ยังคงอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี 2548 มูลค่าเพิ่มต่อยอดขายค่อนข้างคงที่ ด้านการบริหารแรงงานและการบริหารสินทรัพย์ดำเนินงานปี 2550 มีประสิทธิภาพลดลงจากปี 2549 เล็กน้อย จากการบริหารการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ ผลิตภาพแรงงานมีแนวโน้มลดลงซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับมูลค่ายอดขายต่อพนักงานที่ลดลงเช่นกัน

การจัดสรรมูลค่าในกิจการไปยังส่วนต่างๆ ในปี 2550 กลุ่มอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีการกระจายส่วนแบ่งมูลค่าเพิ่มไปเป็นการจ่ายให้แก่พนักงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี 2549 การจัดสรรมูลค่าเพิ่มสู่ส่วนทุนลดลงเล็กน้อยจากปี 2549 การระดมเงินจ่ายมีค่าเพิ่มสูงขึ้น การจัดสรรมูลค่าเพิ่มสู่ส่วนรัฐบาลในรูปของการจ่ายภาษีมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และการจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นในปี 2550 มีค่าลดลงจากที่ปีผ่านๆ มาค่อนข้างมาก

อัตราส่วนต้นทุนรวมต่อยอดขายในปี 2550 เพิ่มขึ้นจากปี 2549 เล็กน้อย เมื่อพิจารณาแยกส่วนต้นทุนสินค้าขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารพบว่า ต้นทุนสินค้าขายมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ทั้งที่อัตราค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารต่อยอดขายมีค่าเพิ่มสูงขึ้น แต่โดยภาพรวมแล้วต้นทุนรวมของกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างคงที่ แสดงถึงความสามารถในการควบคุมต้นทุนได้เป็นอย่างดี และกิจการยังคงมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเพิ่มเติมมากขึ้น

ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ มีแนวโน้มลดลง ทั้งการบริหารสินทรัพย์ถาวรและสินทรัพย์หมุนเวียน อัตราส่วนสินทรัพย์ดำเนินงานต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าค่อนข้างคงที่ตลอดช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา แสดงว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ยังคงนโยบายรักษาระดับการลงทุนในสินทรัพย์โดยใช้แหล่งเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนของผู้ถือหุ้นในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ด้านการบริหารระยะเวลาในการจัดเก็บหนี้จากลูกหนี้เพิ่มขึ้น ในขณะที่ระยะเวลาการชำระหนี้มีระยะสั้นกว่าการรับชำระหนี้ ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสินค้าคงคลังโดยรวมลดลงเล็กน้อย โดยการหมุนเวียนของวัตถุดิบใช้ระยะเวลายาวขึ้นแต่การหมุนเวียนของสินค้าสำเร็จรูปมีแนวโน้มดีขึ้น

เมื่อพิจารณาภาพรวม โดยพิจารณาจากปี 2548 เป็นปีฐาน จะเห็นได้ว่า ในปี 2550 กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับแนวโน้มจากปี 2549 แล้ว ผลิตภาพรวมมีค่าลดลง จากยอดขายที่มีแนวโน้มลดลง ทำให้ความสามารถในการทำกำไรและผลตอบแทนที่ส่วนของผู้ถือหุ้นได้รับจากการลงทุนในกิจการมีค่าลดลง กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มี

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการดำเนินงานระหว่างกลุ่มบริษัทขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่แล้ว พบว่ากลุ่มบริษัทขนาดกลางมีมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานต่ำที่สุดและมีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจมากที่สุด เนื่องจากรายได้หลักที่ลดลง ต้นทุนและค่าใช้จ่ายมีอัตราส่วนสูงกว่ากลุ่มอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน จนประสพภาวะขาดทุนต่อเนื่อง ลำดับต่อมาคือ กลุ่มบริษัทขนาดเล็กที่ค่อนข้างมีความเสี่ยงจากรายได้ที่ลดลงต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่มีอัตราส่วนสูง ประกอบกับการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ไม่เต็มประสิทธิภาพ ถ้าไรจากการดำเนินงานมีแนวโน้มลดลง ส่วนกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ มีมูลค่าเพิ่มการดำเนินงานตลอดช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาระดับสูงที่สุด จึงเป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพและผลการดำเนินงานดีที่สุดอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ แต่อย่างไรก็ดี ยอดขายของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นกิจการยังคงต้องควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายๆ รวมถึงการพยายามใช้สินทรัพย์ดำเนินงานที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อรักษามูลค่าเพิ่มของการดำเนินงานให้ยั่งยืนต่อไป

5.1.2 การเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มการดำเนินงานของกลุ่มบริษัทขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยใช้ค่าเฉลี่ยในช่วงปี 2548-2550 กับ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จากการสำรวจของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ

การเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มการดำเนินงานของกลุ่มบริษัทขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่กับตัวชี้วัดมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ซึ่งมีพนักงานมากกว่า 200 คน จากการสำรวจของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาตินั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจวัดระดับการเพิ่มผลผลิต ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ กับอุตสาหกรรมระดับประเทศ จากการศึกษาพบว่า

ด้านมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงาน กลุ่มบริษัทขนาดเล็กและกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีค่าผลิตภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม กลุ่มบริษัทขนาดกลางมีค่าผลิตภาพต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

ด้านต้นทุนและค่าใช้จ่าย กลุ่มบริษัทขนาดเล็กและกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีต้นทุนรวมในการดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม กลุ่มบริษัทขนาดกลางมีต้นทุนและค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

ด้านประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ กลุ่มบริษัทขนาดเล็กมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม กลุ่มบริษัทขนาดกลางและกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์สูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

ด้านความสามารถในการทำกำไร กลุ่มบริษัทขนาดเล็กและกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม กลุ่มบริษัทขนาดกลางมีความสามารถในการทำกำไรต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

สรุปผลการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน กับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ในปี 2548-2550 ได้ดังนี้

กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก มีการเพิ่มผลผลิตเชิงมูลค่าเพิ่ม สูงกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง มีการเพิ่มผลผลิตเชิงมูลค่าเพิ่ม ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ มีการเพิ่มผลผลิตเชิงมูลค่าเพิ่ม สูงกว่า ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการประเมินมูลค่าเพิ่มการดำเนินงาน โดยใช้ตัวชี้วัดการเพิ่มผลผลิตเชิงมูลค่าเพิ่ม จากงบการเงินของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน พบว่า

1. มูลค่ารายได้ของกิจการ ไม่ได้แสดงถึงควมมีศักยภาพหรือประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ดังเช่น กลุ่มบริษัทขนาดกลางของกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ซึ่งมีมูลค่ารายได้สูง แต่กลับมีมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานด้อยที่สุดและต่ำกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ทั้งนี้รายได้ได้นั้นอาจเกิดจากการใช้ปัจจัยการผลิตเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน หากกิจการไม่สามารถสร้างผลิตภาพและควบคุมต้นทุนค่าใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม จะทำให้ส่งผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มของกิจการ

2. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยส่วนใหญ่เป็นบริษัทข้ามชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนกับต่างชาติ ซึ่งวัดดูดีกว่าร้อยละ 50 เป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ การส่งสินค้าออกส่วนใหญ่เป็นการขายให้กับบริษัทแม่หรือบริษัทในเครือ มีต้นทุนสินค้าขายในอัตราส่วนสูง จึงทำให้เป็นอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มไม่มากนัก ด้านการวิจัยและพัฒนาของอุตสาหกรรมในพื้นที่นี้มีค่อนข้างน้อย โดยส่วนใหญ่จะพึ่งพาเทคโนโลยีจากบริษัทแม่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของภวิดา ปานะนนท์ (2549) เรื่องการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการพัฒนาธุรกิจไทย กรณีศึกษาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ที่กล่าวว่า อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มีความโดดเด่นในแง่ของการดึงดูดการลงทุนเข้าสู่ประเทศ โดยบริษัทข้ามชาติใช้ไทยเป็นฐานการ

3. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ เน้นการใช้แรงงานเข้มข้น ส่งผลให้ค่าจ้างแรงงาน โดยเปรียบเทียบเป็นเรื่องสำคัญมาก และค่าจ้างแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานของกลุ่มบริษัทขนาดเล็กและขนาดกลาง ได้ถูกจัดสรรให้กับพนักงานมากที่สุด เพื่อเป็นค่าตอบแทนแรงงาน สวัสดิการ และการพัฒนาทักษะต่างๆ เพื่อให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายแรงงานส่งผลกระทบต่อผลประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับบทความของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2548) และ การศึกษาของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมกับสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (2548) เกี่ยวกับเรื่องผลกระทบของค่าใช้จ่ายด้านแรงงานต่อศักยภาพในการแข่งขัน

4. การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่องเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรม กิจกรรมที่มีการวิจัยและพัฒนาสินค้าใหม่ๆ และการตลาดเข้มแข็ง จะสามารถขยายตัวต่อไปได้จากมูลค่าเพิ่มของสินค้า แต่กิจกรรมที่กระบวนการผลิตไม่สามารถรองรับนวัตกรรมใหม่ๆ จะชะลอตัวจนถึงลดลง อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือส่วนใหญ่ต้องรอรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากบริษัทแม่ โดยไม่สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ด้วยตนเอง ลักษณะเช่นนี้อาจมีผลกระทบต่อการทำงานต่อเนื่องของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภวิดา ปานะนนท์ (2549) กรณีบริษัทไคสตาร์ที่หันมาให้ ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาเพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันให้ดำรงอยู่ในระยะยาว

5. แนวโน้มการดำเนินงานโดยรวมของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือมีแนวโน้มลดลงทั้งด้านปริมาณและมูลค่าสินค้า สาเหตุจากการได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอย ความต้องการของผู้บริโภคชะลอตัวลง การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว และสภาพการแข่งขันในตลาดโลกที่มีความรุนแรงมากจนส่งผลกระทบต่อราคาสินค้า ส่งผลให้ยอดขายสินค้าลดลง ต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดวงเดือน เหมือนหาญ (2544) เรื่องศักยภาพการส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ที่สรุปว่าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มปริมาณและมูลค่าการส่งออกเพิ่มสูงขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า ในสภาวะเศรษฐกิจถดถอยและสภาพการแข่งขันทางการค้าที่ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น การวัดการเพิ่มผลผลิตเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่นำมาวัดจุดอ่อนจุดแข็งของการดำเนินงาน ใช้ในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงิน และเป็นตัวชี้วัดผลิตภาพการดำเนินงานของกิจการ การเปรียบเทียบตัวชี้วัดของตนกับกิจการอื่นหรือค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมช่วยให้ทราบสถานภาพของตนเอง และใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบในการเสริมสร้างศักยภาพองค์กรในการแข่งขัน ซึ่งเป็นประโยชน์มากกว่าการเทียบวัดกับผลตัวชี้วัดในอดีตของกิจการเพียงอย่างเดียว

จากการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่ากลุ่มบริษัทขนาดกลางของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานต่ำที่สุดเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายด้านแรงงานและต้นทุนการดำเนินงานสูง เป็นข้อพิจารณาซึ่งควรใช้ประกอบในการตัดสินใจเรื่องขนาดของกิจการหรือการขยายการผลิต เนื่องจากอุตสาหกรรมขนาดกลางจะมีต้นทุนคงที่ในอัตราส่วนสูงกว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และหากไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการดำเนินงานได้มากพอเพียงที่จะชดเชยต้นทุนคงที่แล้ว อาจทำให้กิจการประสบปัญหาการดำเนินงานในอนาคต

นอกจากเป้าหมายทางด้านยอดขายแล้ว กิจการควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตโดยนำเทคนิคและวิธีการใหม่ๆ ไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยรวม พัฒนาทักษะแรงงาน ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดการใช้ทรัพยากรต่างๆ ทั้งแรงงาน เวลา วัสดุดิบ และปัจจัยการผลิตอื่น นอกจากนี้ ยังต้องติดตามและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอยู่เสมอ เนื่องจาก การสร้างสินค้านวัตกรรมใหม่ๆ ส่งผลกระทบต่อทิศทางการดำเนินกิจการ ดังนั้น กิจการต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และพัฒนาไปสู่การเพิ่มมูลค่าสินค้าในอนาคต

นอกจากนี้ นโยบายการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี เพื่อจูงใจการลงทุนจากต่างประเทศนั้น ควรต้องมีมาตรการเพื่อสร้างศักยภาพในการดำเนินธุรกิจในประเทศไทยอย่างยั่งยืน รวมถึงการเพิ่มทักษะความรู้ ความสามารถให้กับแรงงานไทยอย่างชัดเจน มิใช่เป็นเพียงการลงทุนเพื่อเข้ามาใช้ทรัพยากรของประเทศโดยไม่ได้ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มอย่างแท้จริง

5.4 ประเด็นศึกษาเพิ่มเติม

สำหรับผู้สนใจศึกษา สามารถศึกษาการประเมินมูลค่าเพิ่มการดำเนินงานโดยใช้ตัวชี้วัดการเพิ่มผลผลิตเชิงมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมอื่น หรือเปรียบเทียบการดำเนินงานจากตัวชี้วัดของประเทศอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานและเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กรต่อไป